

leveringssted, skal betragtes som et afslag i forbindelse med et nyt tilbud. Det samme gælder f.eks. en klausul om, at tvister skal afgøres efter voldgiftsprocedure.

Til artikel 20

Artikel 20 indeholder bestemmelser om fortolkningen af en frist for antagelse af tilbudet, hvis tilbudsgiveren har fastsat en sådan. Bestemmelserne skal alene anvendes, hvis andet ikke er foreskrevet i tilbudet, følger af tidligere praksis mellem parterne, og andre fortolkningsmomenter i øvrigt ikke fører til et andet resultat.

Efter *stk. 1* skal fristen regnes fra det tidspunkt, hvor et telegram, som indeholder tilbudet, indleveres til forsendelse. Hvis tilbudet gives i et brev, regnes fristen fra den dato brevet angiver, eller hvis brevet ikke er dateret, fra poststemplets dato, hvilket svarer til dansk ret, jf. aftalelovens § 2, stk. 2.

Det fremgår af *stk. 2*, at officielle helligdage eller andre dage, hvor forretningerne holder lukket, som indtræffer inden for fristen for antagelse af tilbud, skal medregnes i beregningen af denne frist. Kun i det tilfælde, hvor den sidste dag i fristen falder på en helligdag eller på en anden dag, hvor forretningerne holdes lukket på det sted, hvor tilbudsgiveren har sit forretningssted, forlænges fristen til nærmest følgende arbejdsdag. Også dette er en fortolkningsregel, som viger f.eks. for andre bestemmelser, der måtte fremgå af tilbudet eller tidligere praksis mellem parterne. Reglen findes ikke i den danske lovgivning, men stemmer til en vis grad med princippet i gældsretslovens § 5, stk. 2.

Til artikel 21

Artikel 21 behandler de situationer, hvor et antagende svar, kommer for sent frem. Det fremgår af *stk. 1*, at tilbudsgiveren kan vælge at betragte et svar, som kommer for sent frem, som en gyldig antagelse. I så fald skal tilbudsgiveren uden ophold underrette tilbudsmotageren om, at det for sene svar udgør en antagelse. En sådan meddelelse kan gives mundtligt eller sendes til tilbudsmotageren. I sidstnævnte tilfælde har tilbudsgiveren opfyldt sin forpligtelse, når meddelelsen er afsendt, således at tilbudsmotageren bærer risikoen for meddelelsen under forsendelsen. Bestemmelsen afviger fra aftalelovens § 4, stk. 1, hvorefter et antagende svar, der kommer for sent frem, betragtes som et nyt tilbud.

Efter *stk. 2* bliver tilbudsgiveren bundet af et for sent svar, hvis det fremgår, at svaret er sendt under sådanne omstændigheder, at det burde være kommet frem rettidigt, og tilbudsgiveren ikke reklamerer over

forsinkelsen. Forskellen mellem denne bestemmelse og aftalelovens § 4, stk. 2, er principielt den samme, som den der gælder vedrørende konventionens artikel 19, stk. 2, og aftalelovens § 6, stk. 2, i de tilfælde, hvor der er uoverensstemmelse mellem et antagende svar og tilbudet. Mens kriteriet efter konventionen er, om svaret ville være kommet rettidigt frem med normale kommunikationsmidler, bygger reglen i aftaleloven på, om tilbudsmotageren er gået ud fra, at svaret er kommet frem i rette tid, og tilbudsgiveren måtte indse dette.

Til artikel 22

Efter denne bestemmelse kan et antagende svar tilbagekaldes, hvis tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsgiveren senest samtidig med, at antagelsen af tilbudet ville have fået virkning. Det fremgår af artikel 18, stk. 2, at svaret får virkning, når det kommer frem til tilbudsgiveren inden for fristen for antagelse, og det fremgår af artikel 23, at aftalen anses for indgået, når svaret får virkning.

Til artikel 23

Det fremgår af *artikel 23*, at en aftale er indgået fra det tidspunkt, hvor et antagende svar på et tilbud får virkning. Efter artikel 18, stk. 2, sker dette som anført, når svaret kommer frem til tilbudsgiveren.

Konventionen henviser i flere bestemmelser til tidspunktet for aftalens indgåelse. Dette tidspunkt kan således være afgørende bl.a. ved mangelsbedømmelsen (artikel 35 og 42). Det kan endvidere være af betydning ved fastsættelsen af prisen (artikel 55). I forbindelse med skadeserstatning (artikel 74 og 79) kan tidspunktet for aftalens indgåelse også få betydning.

Det forhold, at hensigten er, at Danmark ikke skal ratificere del II i konventionen, hvori artikel 23 findes, kan betyde, at bl.a. de ovenfor nævnte bestemmelser indhold kommer til at variere afhængig af, hvilken lov, der anvendes på spørgsmålet om, hvornår købet skal anses for indgået. Ligesom efter gældende ret kan der derfor være grund til for tilbudsgivere, specielt i handel med konjunkturfølsomme varer, at søge en præcisering af, hvornår en aftale skal anses for at være kommet i stand.

Til artikel 24

Denne bestemmelse indeholder fortolkningsregler til spørgsmålet om, hvornår et tilbud, et svar eller anden viljeserklæring skal anses for kommet frem til